

at der er noget ganske berettiget i, at man fra dette Tings Side tog Hensyn til et Andragende, der gik ud paa, at Obligationernes Uopsigelighed skulde ophøre ved Ejerskitte. Ændringsforslagene Nr. 1 og 3 er jo en Udvidelse, men jeg tror, at det er Forbedringer. Ændringsforslag Nr. 2 kan jeg ogsaa fuldt ud tiltræde.

Ændringsforslag Nr. 4 sætter Kapitels-taksten, hvorefter Afgifterne skal beregnes, op. Det drejer sig ikke om saa meget i dette Tilfælde, og jeg har intet imod at tiltræde dette Ændringsforslag, endskønt jeg synes, at man meget godt kunde være blevet staaende ved Aarene 1890—1913, fordi vi en Gang har anerkendt, at Pri-serne i disse Aar er nogenlunde rimelige til at sætte Kapitelstaksterne efter ved Afløsningen, men jeg antager, at dette Ændringsforslag er stillet med det For-maal at opnaa Enighed i Udvalget.

Ændringsforslag Nr. 6 er ogsaa en Forbedring af Lovforslaget. I det hele taget vil jeg paa det bedste anbefale de af Udvalget foreslaaede Ændringer.

De af det ærede 2det landstings-valgte Medlem (Godskesen) og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) stil-lede Ændringsforslag maa jeg derimod fraraade. Jeg kan fuldstændig henholde mig til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører (Ole Hansen). Ændrings-forslag Nr. 2 synes jeg ikke, at der er nogen som helst Grund til, thi naar man ikke maa sætte Værdien hverken højere eller lavere end den sidste Ejendomsskyld-vurdering, har man dermed angivet, hvil-ken Værdi der skal sættes for de paa-gældende Steder, og saa faar den Kom-mission, som skal have med disse Forhold at gøre, i og for sig ikke meget at udrette. Naar man siger, at man som Regel ikke maa gaa over den sidste Ejendomsskyld-vurdering, synes jeg ogsaa, at man maa føje til, at man maa gaa ned til Forskellen mellem 1909 og 1916.

Ændringsforslag Nr. 3 er jeg mere imod end mod Ændringsforslaget under Nr. 2. Det forekommer mig, at det vilde være en Plet paa denne Lov, hvis vi vedtog et saadant Ændringsforslag. Den Arbejdskraft, de større Gaarde skal have til deres Drift, maa de drage Omsorg for at faa paa en eller anden Maade, det er rigtigt, men her, hvor Talen er om Landbrugshuse, tror jeg, at vi alle maa være enige om, at det er en forældet Form for Afgift at yde den i Form af Arbejde. Som den ærede Ordfører ogsaa gjorde opmærksom paa, er der ikke noget i Vejen for, at de

paa-gældende kan arbejde paa Herre-gaardens Mark, men det skal for Frem-tiden være en frivillig Overenskomst mel-lem begge Parter. Det er det, man har haft til Hensigt, og det synes jeg, at man skal holde fast ved.

Tilbage er da kun Ændringsforslag Nr. 1, som særlig blev begrundet af det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (Godskesen). Jeg vil give den ærede Ordfører Ret i, at de mange Ord, det ærede Medlem anvendte, var en bedre Sag værdig. Det forekommer mig, at dette Ændrings-forslag ikke har nær den Betydning, som det ærede 2det landstingsvalgte Medlem vilde tillægge det, og der var ogsaa Ud-talelser i hans Foredrag, som tydede i saa Henseende. Alt er relativt, siger det ærede Medlem, ja, og her er ordinære Forhold, siger det ærede Medlem. Men hvad er det da, det drejer sig om? Der er kun Tale om faa Gaarde, hvor mange kan jeg ikke oplyse. Der blev ved anden Behandling stillet Spørgsmaal om, hvor mange Gaarde det drejede sig om, men Ministeriet sidder ikke inde med Materiale til Oplysning i denne Henseende. Jeg kan ikke sige, hvor mange Huse det er, men i hvert Fald ved vi, at det er ganske faa, jeg tror egentlig knapt, at der over-hovedet er sket Handler med disse Gaarde siden 1916. Det skulde være underligt, hvis en Fæster, som var forfordelt under disse Forhold paa den Maade, ikke skulde have klaget til Ministeriet, det plejer man ikke at være tilbøjelig til, men der er ingen Klager indkommet, og jeg tror heller ikke, at der er foregaaet en eneste Handel. Er der imidlertid foregaaet en saadan Handel, vil jeg henholde mig til de Ud-talelser, den ærede Ordfører fremførte, at selv om det ikke er strafbart at sælge en saadan Gaard til andre end Fæsteren mod hans Villie, saa er der handlet imod de uskrevne Love, som vi i hvert Fald i den sidste Tid kan henholde os til; og naar man, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) gjorde opmærk-som paa, netop naar Lovforslaget er frem-sat med den Bestemmelse, at saadanne Handler for Fremtiden ikke skal være lovlige, alligevel foretager dem, synes jeg ikke, at der er nogen Grund til at tage Hensyn dertil. Jeg skal villig indrømme, at dette ikke er noget stort Spørgsmaal, og jeg for mit Vedkommende skulde ikke have holdt saa stærkt paa dette, hvis man for øvrigt kunde blive enig om dette Lovforslag, men naar man fra Udvalgets Side ønsker at bibeholde denne Bestemmelse, synes jeg